

Trong,ngoài

“Kim ngọc kỳ ngoại, bại tự kỳ trung”(ngoài đẹp, trong rữa nát),thành ngữ do truyện:

Ngày hè nọ, Lưu Cơ,ngự sử triều Minh, thấy một người bán những quả cam tươi mọng, vỏ vàng óng liền mua một giỏ. Về nhà, hôm sau số cam ấy đều rữa nát; ông tức giận đi tìm người bán cam để mắng;nào ngờ người ấy điềm nhiên dạy ông một bài học:

- Tôi bán cam lâu năm, nhưng chưa thấy ai như ông.

Nhìn thẳng Lưu Cơ anh ta nói tiếp:

- Trên đời này đầy dẫy chuyện người lừa dối người, nào có riêng gì tôi? Tôi xin hỏi ông: Những người bề ngoài tưởng mạo oai phong, y trang lộng lẫy, nhưng bên trong thối rữa giống cam tôi bán bề ngoài vàng mọng, bên trong rữa nát. Sao ông không đi mà mắng họ?

Lưu Cơ nghe xong ngán người, không nói được gì.

Chuyện trên gợi vài ý: - người “kim ngọc kỳ ngoại, bại tự kỳ trung” là người đã hư – người chân thiện chỉ lo bên trong (tâm hồn) – lo bên trong như thế nào?

Sự thể người ta thường khoe cái mình không có, hoặc đậy điếm sự xấu xa tâm hồn bằng vẻ ngoài hào nhoáng; sự thể khác, vậy mà xã hội lại chuộng những vẻ ngoài (những thứ “khoe mà không có”, đậy sự rữa nát); hai sự thể này nuôi nấng nhau khiến ngày càng thêm nhiều người hư -vừa thối nát vừa lừa dối tựa mồ mả tô vôi- hư đến Chúa cũng phải khinh ghét (x.**Mt 23,27-32**)

Người chân thiện chỉ lo bên trong; mãi lo bên trong tất vẻ ngoài sù sì, Lão tử bảo: “Người cực khéo thì dường như vụng về, người nói giỏi thì dường như ấp úng” (Đạo đức kinh); La tinh ngàn ngữ thì nói: “Sanctus videtur sed non est, sanctus est sed non videtur” (kẻ ra vẻ thánh thiện thì không thánh thiện, người thánh thiện lại không ra vẻ).

Lo bên trong là lo thực thi Lời Chúa; người như thế được Chúa khen nức nở: “... kẻ làm theo ý Thiên Chúa, người ấy là anh chị em và là mẹ Ta”.(Mc 3,31-35)

NK